

Статиките и динамиките за обезщетенията със земи

От David Davidian, 29 Юни 2009

Много хора заключават, че геополитически промени не могат да възникнат без прибегвайки към насилие, сила или въздействие. Това води много към мисловно и политическо оттегляне от активно занимателно забъркване в политическия или демократичен процес. Като цяло какво може едно лице или група да очаква да осъществи? Тази гледна точка приема константна статична геополитическа сцена.

В действителност, когато се погледне картата на света от преди само един век, ние намираме дълбоки промени, някои постигнати чрез въздействие (сила), а други чрез уговаряне. Много от тези промени, като изменение на граници между държави и създаването на нови държави, са се появили във времена на динамични геополитики, било те войни или други дестабилизиращи събития като разпадането на Съветския съюз.

Унищожаването на Европейските евреи и арменци може само да се случи във време на драматични динамични промени. Борбата за Нагорно-Карабах (Nagorno-Karabagh) може само да се случи по време на хаоса на късните 1980-те и ранните 1990-те-не днес. Създаването на Израел никога нямаше да се случи днес, но може когато то е и беше кулминация на дълъг процес на предвидливост и искания.

Докато това може да изглежда очевидно за някои, което е не толкова очевидно е старанието изразходвано в приготвяне (или дори влошаващите условия) за времена на динамични промени. Много често характеристиките на динамична промяна са грешно наложени върху статична ситуация и патово положение е заключено (обобщено). Това последно споменато условие води до политическо самодоволство.

Преди едно поколение, когато винаги присъстващата тема за обезщетения от Турския геноцид върху арменците беше дискутиран в арменските кръгове или в академична среда, динамики като това какво съставлява исторически граници или обсъждане на приложението на договора от Съвърс (Treaty of Sevres) бяха обществени.

Договорът беше уговорен между Османската империя и съюза на Съглашението в края на Първата световна война. Той евентуално официалното даваше на Армения около 110,000 кв. км. земя (спрямо днешна Република Армения с около 30,000 кв. км.) основан на разграниченията на Президента на САЩ Уидроу Уилсън (Woodrow Wilson). Обаче този договор никога не беше приет и беше заменен от по-малко благосклонния Договор от Лузана (Treaty of Lausanne).

Докато Съвърския документ е силна препратка към всяко уреждане на обезщетяване на земя, да се основат усилия за възстановяване днес на този документ би замесило пре-уреждане края на Първата световна война между "Британската империя, Франция, Италия и Япония, Тези Сили назовани в настоящия договор като Основните сили на Съглашението; Армения, Белгия, Гърция, The Hedjaz, Полша, Португалия, Румъния, the Serb-Croat-Slovene State и Чехо-Словакия, Тези Сили съставляващи, с основните сили споменати по-горе, Силите на Съглашението, от една страна; и Турция, от друга страна" (виж wwi.lib.byu.edu/index.php/Peace_Treaty_of_Sevres).

Следователно шансовете за пре-узаконяване на този договор са действително нула, въпреки факта, че то беше единственото решение на много въпроси, които продължават често да ни навещават днес, включително войната в Ирак.

Преди едно поколение ние може да сме чули арменци да казват "Аз не искам къщата на баба ми в Кхарпет (Kharpert)!" или "Как ще накараме турците да дадат обезщетения?" Тези отзиви не са изненадващи вземайки под внимание, че са основани на заблудението от налагане на динамична спрямо статична геополитическа обстановка и правене на заключения.

Въпросът не е нечия семейна къща в Кхарпет, а възможността на арменците да дават благоденствие на арменската земя, която беше отнета от арменците чрез геноцид и отчуждаването на тяхната земя и собственост. Умението на Армения да живее, благоденства и определя своето собствено бъдеще е това, което арменците искат.

Днешна Армения не е кулминация на естествен еволюционен процес, но е геополитическото хранилище за оцелелите геноцида. Това е днешно условие. Днешните условия могат да бъдат адресирани само от днешната действителност. Загубено е допускането, че други 80,000 кв. км. ще бъдат наградени на арменците просто за всеки случай. Няма липса на всеки случай.

Обезщетенията за земя, като част от всестранно споразумение между Турция и Армения, би включвало земя между Армения и Черно море поставено под арменски суверенитет. Армения може тогава да строи икономика безпредметна на прищявките и изнудването на своите съседи. Всяка земя предадена на Армения също така ще бъде пълноправно включваща своите обитатели. На това местно население ще му бъде предложено арменско гражданство. За арменците общата представа за мулти-етнически Арменски граждани трябва да бъде съгласувана преди което и да е обезщетение на земя да се осъществи.

Движение по такова искане ще се случи само когато то е в интерес на Турската държава да осигури обезщетения отколкото да отрича геноцид. Ясно е, че е в непосредствен интерес на Турция за Арменските искания да издребнява в безлично извинение. В допълнение, Армения не отива на война с Турция за обезщетение на земи. Това е статично условие.

Все пак, както и да е, всяко позитивно последствие от разработване на динамична геополитическа ситуация е най-малко заявление за основателно искане(това е ясно искане) изложено от арменците. Без искане, шансът за провал е фактически гарантиран. За основателно искане, виж www.regionalkinetics.com.

Извън обсега на тази статия е да описва динамични сценарии; все пак, както и да е, разгледайте следната опростена динамика: Ирак се разпада на Sunni, Shia административни региони и Kurdistan. Всеки Kurdistan ще бъде сметна за екзистенциална заплаха за Турската държава (би следвало да се отбележи, че статично условие рядко става динамично такова без външни интереси пригодяващи събития). Турция е обвързана в тежка репресия на своето Кюрдско население. Израел, имайки стратегически интереси в появяващ се Kurdistan, намира себе си отделена от Турция и решава Kurdistan за по-важна отколкото колеблива Турция и използва своето влияние срещу Турските интереси. Сирия е разделена с Турция, защото нейното кюрдско население става радикално. Сирия впоследствие изисква връщането на the Alexandretta провинция (дадена на Турция от Франция през 1938 като булка, за да не влиза във Втората Световна Война на страната на Германия-друго събитие, което не трябва да става днес) и Израел quid pro quo (лат.: услуга за услуга) подкрепя това като Сирия се отказва от исканията си за Golan.

Азърбейджан използва тази регионална нестабилност и започва да прави искания срещу

Иранските северни населени с Азърбейджанци региони, но все още се въздържа от атакуване на Карабах, защото Русия се опитва да повлияе на събитията в Грузия като центробежни сили, опитвайки се да осакати Грузия. Арменците вече са направили ясни искания за ивицата земя между тях и Черно море. Русия подкрепя исканията на Арменците използвайки тях за понататъшно задушаване на Грузия. Иран вижда това като търговски път до Черно море, както прави и Kurdistan. Турция е сцепена от ужас, че тя може да загуби всичките си източни региони и определя, че е по-добре да отстъпи на искането за обезщетение на Арменските земи и да има всякаква граница с Армения пред това да има цял Kurdistan на изток от себе си.

Докато това е прекалено опростен сценарий, кой в 1910 би си помислил, че започвайки след по-малко от 5 год. половината от Арменското население по света ще бъде предумишлено убито и оцелелите ще останат гладуваща маса? Кой в 1985 би си помислил, че в по-малко от 10 год. агресивното Азърбейджанско отношение към Арменците в Нагорно-Карабах (Nagorno-Karabagh) ще дойде до своя край?

Няма да има полза от промяна без участие в неговия процес.

David Davidian управлява офиса в САЩ на *Regional Kinetics*. През 2005 той представя документален филм за [арменския] геноцид, който е достъпен на www.regionalkinetics.com/documentary.html.

==

Translated (Garo Garabedian) by permission of author. Original article at <http://www.hairenik.com/weekly/2009/06/29/land-reparation-statics-and-dynamics/> .

Преведено (Гаро Гарабедян) с разрешението на автора. Оригиналната статия се намира на <http://www.hairenik.com/weekly/2009/06/29/land-reparation-statics-and-dynamics/> .

Статията предизвика много и задълбочени коментари тук:

<http://www.hairenik.com/weekly/2009/06/29/land-reparation-statics-and-dynamics/#comments> .